

2. *Медяник О.І.* Сучасні підходи до оцінки економічної стабільності на основі лівериджа вартості підприємства при впровадженні інвестиційних проектів [Текст] / О.І. Медяник // Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин: збірник наук. праць. – Вип. 26. Ч. 2. – К.: КНУБА, 2011. – С. 113 – 123.

*Федорова Яна Юрївна, аспірантка,
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ ОСНОВИ СИНХРОНІЗАЦІЇ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ І ПІДПРИЄМСТВ: НАУКОВО-ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ

Невідповідність необоротних активів підприємств України сучасній епосі економічного розвитку не дозволяє вітчизняній продукції бути конкурентоспроможною. У країнах з високими темпами науково-технічного розвитку держава приділяє особливу увагу складовій інформаційного забезпечення інноваційного оновлення необоротних активів. Досвід Канади та Японії є прикладом найефективнішої інформаційно-облікової державної політики в частині стимулювання інноваційного розвитку та інвестицій в технологічне переозброєння підприємств.

Комплексна побудова інформаційного простору, суцільні статистичні обстеження, гнучка система взаємодії держави і суб'єктів господарювання, прозорі програми підтримки амортизаційної політики дали змогу знизити рівень зносу необоротних активів до 38% у Канаді та 26% в Японії, за даними Світового банку показник рівня інвестиційно-інноваційної активності в цих країнах складає близько 44%. Ключовим елементом зростання інноваційної активності стало запровадження амортизаційної політики, спрямованої на своєчасне формування власного інвестиційного ресурсу за рахунок амортизаційних відрахувань. Комплексна політика в цих країнах зумовила збільшення частки амортизації у валових інвестиціях в середньому з 43% до 54,5%. Досягти таких результатів у провадженні амортизаційної політики дозволило якісне обліково-інформаційне забезпечення. Акумуляування розширених баз даних, обмін, аналітичні процедури та формування звітної інформації здійснюється виключно в електронному вигляді, що забезпечує

оперативність, відкритість та ефективність управлінських рішень (1, с.62).

Вітчизняні підприємства мають суттєво нижчий рівень технологічного озброєння, а відтак потребують прискореного інноваційного відновлення. На сьогодні середній ступінь зносу необоротних активів на підприємствах України становить близько 60%. Одночасно сума капітальних інвестицій складає трохи більше 5% від вартості необоротних активів. Частка інноваційних капіталовкладень досягає 15% у загальній сумі інвестицій.

Незважаючи на необхідність оновлення активів, у структурі витрат підприємств частка амортизації не перевищує 4%. За даними Світового банку, рівень інвестиційно-інноваційної активності України становить 20% при 40% для країн Європи. В таких умовах підприємства мають бути орієнтовані на формування власних інвестиційних ресурсів, основною складовою яких є амортизація.

На даний час в Україні діє прийнята у 2001 р. Концепція амортизаційної політики, яка не призвела до суттєвих змін. Однією з причин неефективності є відсутність у ній базових положень, що формують для відповідних регуляторних інститутів та підприємств звітно-облікову основу ефективного провадження амортизаційної політики. З огляду на це дослідження теоретико-методологічних, методичних та практичних питань оцінки відповідності амортизаційної політики вимогам інноваційно-інвестиційного розвитку, виокремлення ролі бухгалтерського обліку в реалізації амортизаційної політики, а також розробка основ методології і організації інформаційного забезпечення амортизаційної політики є надзвичайно актуальними.

Сутність амортизації, наукове визначення і цілісне розуміння її природи формувалося під впливом різних економічних теорій. Проведений аналіз основ класичної політекономії, неокласичної та інституціональної економічної теорії, загальнофілософських доктрин і теорій засвідчив еволюційну розбудову категорії «амортизація» від простого корективу вартості майна до джерела розширеного відтворення. Критична оцінка поглядів різних економічних шкіл дозволила поглибити трактування категорії «амортизація».

Запропоновано визначення амортизації як інституційно-облікового процесу акумулювання коштів підприємства на розширене інноваційне відтворення його необоротних активів, що визначається формальними «правилами гри» (законодавчі, податкові та інші норми) і

неформальними правилами (судження бухгалтерів підприємств у межах облікової політики) та дозволяє розглядати амортизаційну політику, як інтегрований інструмент стратегічного фінансового планування та інвестиційно-інноваційного відтворення необоротних активів на всіх рівнях управління і при формуванні політики прискореного науково-технічного розвитку України у відповідних державних стратегіях, концепціях і програмах. Дослідження місця амортизаційної політики в інформаційному полі інноваційних та інвестиційних політик дозволило визначити теоретичний концепт звітно-облікової основи синхронізації її розвитку інноваційної та амортизаційної політики держави та підприємств (рис. 1.) (2, с.87).

Інститут бухгалтерського обліку набуває ключового значення у вирішенні проблеми розбалансованості факторів впливу на формування амортизаційної політики через реалізацію його методологічних, організаційних, статистичних та аналітичних можливостей і обґрунтування пріоритетності амортизації, як джерела інвестицій при реалізації інноваційної політики держави. У цьому контексті набуває іншого значення не тільки сама категорія «амортизація», а й визначення сутності її предмета та об'єкта, необхідне для формування концептуального уявлення про амортизаційну політику інновацій, в якій роль катализатора науково-технічного прогресу виконує бухгалтерський облік. Виходячи із з'ясування запитів державної інноваційної політики та інвестиційної політики підприємства до амортизації виділено подвійну сутність, цілісність і складові предмету амортизації (як державної облікової і податкової політики, так і природи акумулювання підприємством коштів на інноваційне відтворення) та об'єкту амортизації (як системи законодавчо-нормативного забезпечення, так і процесу формування і відтворення необоротних активів в обліку підприємств), що базується на можливостях поглибленої ідентифікації амортизації в бухгалтерському обліку та у фінансовій і статистичній звітності. Нове теоретичне уявлення про предмет і об'єкт амортизації посилює місце і роль бухгалтерського обліку у формуванні інформаційної бази щодо амортизації як на мікро-, так і на макрорівнях, сприяє реалізації національної мети прискореного розвитку України для досягнення гідного місця в глобальному світі.

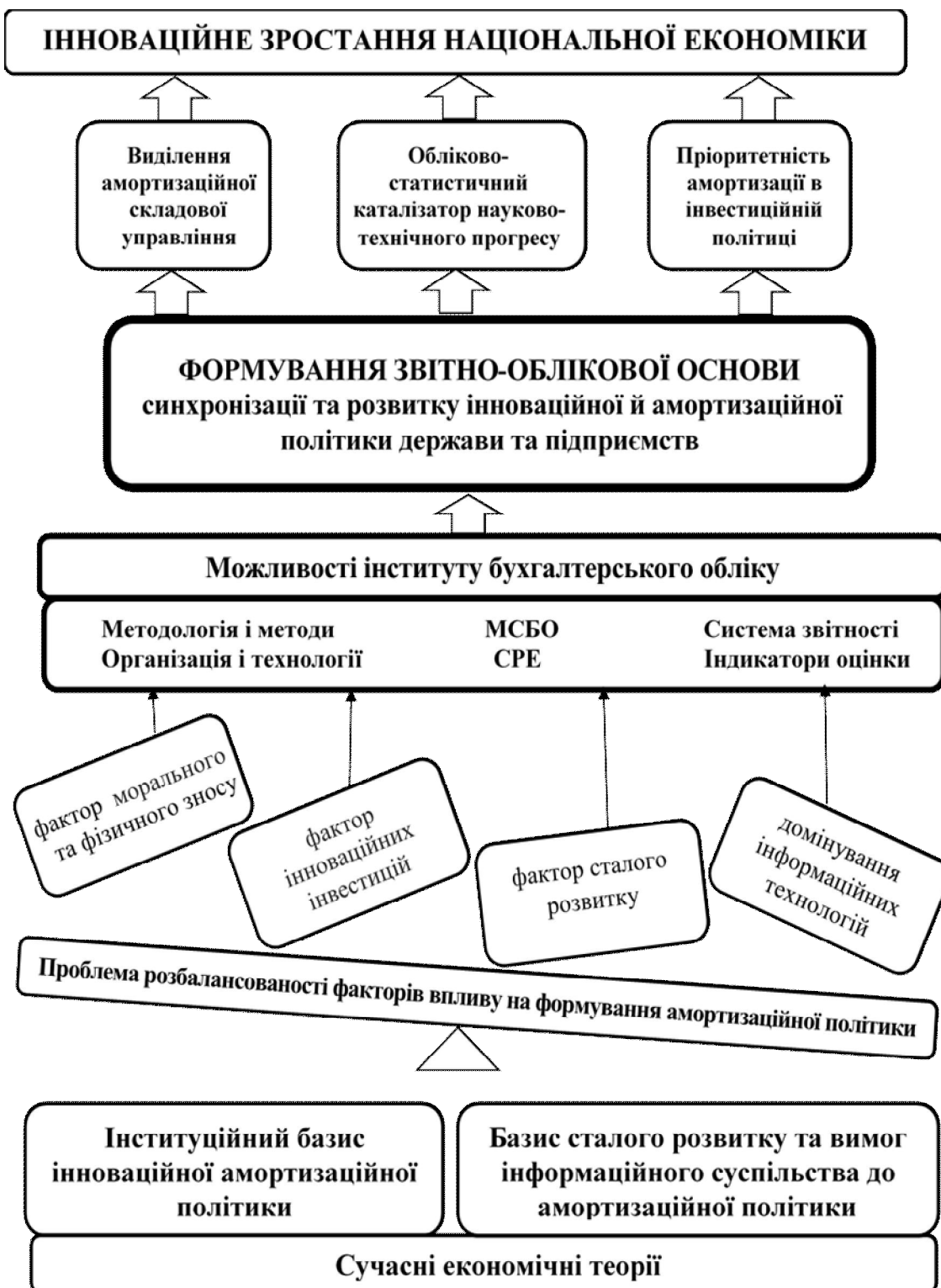

Рис. 1. Теоретичний концепт звітно-облікової основи синхронізації і розвитку інноваційної і амортизаційної політики держави та підприємств*

Список використаних джерел і літератури

1. Молодід О.О. Забезпечення економічної стійкості малих будівельних підприємств – основа їх економічної безпеки [Текст]/ І.В. Вахович, О.О. Молодід//Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин, № 30-2013. – С. 249-255
2. Дзюбенко Л.І. Інноваційні основи економічного моніторингу процесу управління реальними інвестиціями [Текст] / Л.І. Дзюбенко // Тези доп. II всеукр. наук.-практ. конф. «Необхідність та проблеми формування економіки інтелектуального капіталу в Україні» (04-05 листопада 2015 року, м. Київ). – К.: КНУБА, 2015. – С. 87-88.

*Телега Наталія,
Омельяненко Марина Максимівна,
Бершак А.О.,
Київський національний університет будівництва і архітектури*

КОНЦЕПЦІЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМ АДМІНІСТРУВАННЯ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВАМИ З УРАХУВАННЯМ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Серед основних напрямів стратегічного розвитку України у XXI столітті пріоритетного значення набуває високотехнологічне машинобудування, оскільки саме воно відіграє визначальну роль у автоматизації, інноваційності, матеріалоемності й енергоефективності решти галузей виробництва, забезпечує формування матеріально-речового каркаса всіх виробничих підприємств і в умовах євроінтеграції становить фундамент розвитку національної економіки країни.

Візитною карткою України на світовій арені високотехнологічного машинобудування десятиліттями лишається ракетно-космічне машинобудування. Проте посилення конкуренції на ринку космічних технологій, жорсткі умови глобалізованих економічних трансформацій, відсутність належної державної підтримки, нестача інвестиційного потенціалу машинобудівних підприємств ракетно-космічної галузі сьогодні стали реальною загрозою втрати Україною статусу космічної держави. Запорукою уникнення такої ситуації є активізація результативної